

פרשת בלק

זמני כניסה/יציאה השבת

כניסה יציאה ר"ת
ת"א : 19:31 20:23 21:18
י"ם : 19:34 20:25 21:21
ב"ש : 19:31 20:22 21:18
חיפה : 19:35 20:26 21:22

אוצרות הרייף

מתורתו והנהגותיו של
כבוד האדמו"ר
בנש"ק ראב"ד מרוקו
רבי יאשיהו יוסף פינטו
שליט"א

העלון מוקדש לע"נ הצדיק הטהור מו"ר ועט"ר
רבנו משה אהרון פינטו זצ"ל זיע"א
לרפואת כבוד האדמו"ר
רבנו יאשיהו יוסף בן זהרי פינטו שליט"א
להצלחת התורמים היקרים
להצלחת הילדים יאשיהו יוסף יואל ומאיר אהרון בנימין הי"ו

הצטרפו אלינו עוד היום גם
WHATSAAPP

053-735-5074

שובה ישראל רובע ד', השייטים 2, אשדוד
בכל יום שיעורי תורה מפני רבני המקום, תפילה בנץ,
תהילים לילדים בשבת קודש, גמ"ח שבועי

תורת הרי"ף

מתורתו של האדמו"ר פרשת בלק

"וַיֵּרָא בְּלָק בֶּן צְפּוֹר"
הסגולה הגדולה בקריאת פרשת בלק

ככל שיותר מעמיקים ומבינים יותר בעומק של פרשה זו, זוכים לסיעתא דשמייא שאם חושי-בים על האדם דברים רעים לא יעלה בכוחם של האנשים להזיק לאדם שום נזק ושום דבר רע. לכן האדם יקבע פעם בשבוע ללמוד פרשת בלק בכל הכוח ולהקפיד בזה הקפדה גדולה, מי יודע איפה יושב אדם בסוף העולם וזומם רע על האדם, מתכנן לפגוע בפרנסה של האדם, בחירות שלו, בטוב שלו או במשפחה שלו. על ידי קריאת פרשת בלק, האדם מסיר את כל התריסנות וכל הדברים הרעים שזממו וחשבו לעשות לו וכך הכל מופר ויורד ואפילו מבלי שהאדם ידע אילו ניסים קרו לו או דברים רעים רצו לעשות לו והקב"ה הושיע אותו.

"הִנֵּה עִם יֵצֵא מִמִּצְרַיִם הִנֵּה כֹּסֶה
אֶת עֵינֵי הָאָרֶץ וְהוּא יֵשֵׁב מִמְּלֵי"

אנחנו רואים בתחילת הפרשה בלק רואה את כל מה שעשה ישראל לאמורי "וַיֵּגֶר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם מֵאֲדָם כִּי רַב הוּא" ומפחד מעם ישראל, בלק שולח לבלעם שיבוא לקלל את עם ישראל ואומר לו "הִנֵּה עִם יֵצֵא מִמִּצְרַיִם הִנֵּה כֹּסֶה אֶת עֵינֵי הָאָרֶץ וְהוּא יֵשֵׁב מִמְּלֵי". נבוא ונשאל בגלל שיש הרבה אנשים בלק פוחד, הרי כמות היא לא בהכרח הסיבה לנצח במלחמה אלא האיכות שהחיילים יהיו חזקים, כמות הכלי הנשק שיש להם.

אומר "אור החיים" הקדוש שנקרא בשם "בן ציפור" כי הייתה לו ציפור שאיתה היה עושה כישופים ודברים חמורים ביותר ודרכה היה יודע מה עומד לקרות בעולם.

פרשת בלק היא מהפרשיות החשובות ביותר ויש בה סגולות ודברים נשגבים, אחת ההנהגות של ק"ק "שובה ישראל" זה לקרוא ביום שלישי מידי שבוע את כל פרשת בלק. אומרים רבותינו הקדושים שהכוח של פרשת בלק הוא שאם אדם מתכנן לעשות רע לחבירו או אנשים שחושבים לעשות רע למישהו והאדם קורא את פרשת בלק, אז כל התכנונים וכל המזימות שזממו לעשות לאדם ואפילו שלא יודע את מה שתיכננו וזממו לעשות לו, בכוח הקריאה של פרשת בלק הקב"ה מבטל אותן כי כך היה גם עם בני ישראל.

בני ישראל לא ידעו מה בלק ובלעם מתכננים לעשות לעם ישראל, בלק ובלעם עמדו ליד מחנה עם ישראל כמו תיירים עומדים ומסתכלים על עם ישראל שיצא ממצרים, הולכים ממקום אחד למקום שני ומקריבים קורבנות, עם ישראל לא ידע מה קורה שם. בלק ובלעם ניסו לקלל ולהביא חורבן והרס גדול ביותר, כליה לעם ישראל. אבל הקב"ה הציל את עם ישראל מבלי שידעו, מבלי שהתפללו וביקשו שום רחמים והצלה, הקב"ה הציל אותם מהתוכנית של בלק ושל בלעם.

אדם שקורא את הפרשה הזו, זוכה שאם יש אנשים שמתכננים וחושבים לעשות לו דבר רע, בכוח הקריאה של פרשת בלק זה מבטל את כל התוכניות והעצות, המחשבות וכל הדברים הרעים שמישהו מתכנן לאדם, הכל מופר ובטל, לא שריר ולא קיים, אין מציאות שיפגעו באדם בכוח של פרשת בלק.

קדושת העלון והדברי התורה יהיו להצלחת
שלי רחל בת אסתר, גיל ג'מיל בן אורנית
והילדים היקרים: אודל אסתר בת שלי רחל
סאן עובד בן שלי רחל

האדמו"ר רבנו יאשיהו יוסף פינטו שליט"א מחשבת הנפש

לקיים בית בצורה נכונה ורגועה, לעבור בשלום ובנחת את הפרוודור של העיר לם הזה, זה דבר גדול וחשוב בחיי האדם.

הרבה בתים שנראים מבחוץ שהשלום והניחת והשלווה שורה בהם, זו רק ראייה מביחוץ, והפנים של הבתים הם יגון ואנחה. לכן האדם צריך לדעת כמה יסודות חשובים בראיה של החיים, שהיא שונה בין ראיית האדם לבין ראיית האשה.

האדם כשמסתכל על כל דבר בחיים, הוא מסתכל בצורה של רחוק, מה יהיה בעוד עשר שנים, איך יהיה בעוד שני דורות, כל ראייה שלו מהיה לעתיד הרחוק, זה עומק הראיה של האדם.

והאשה, הראיה שלה היא איך יהיה עכשיו, מה יהיה היום, מה קרה לפני חמש דקות, מה יהיה בעוד חמש דקות. ומעומק הראיה השונה בין האדם לאשתו, נוצרות הבעיות והשורש של כל הויכוחים והמחלוקות.

אך כאשר האדם יודע והאשה יודעת, שהשורש של הנשמה של האדם זה לחשוב על הגלגול הבא, והשורש של האשה לחשוב על הרגע, ועם כל זה ששתי הראיות שונות, ושתי התפיסות עולם בשורשן הפוכות, אך הן אחד.

השלמות נוצרת רק על ידי שני ההפכים של מחשבה על גלגול הבא, ומצד שני דאגה וראיה ומחשבה על עוד רגע. רק כשחיים ויודעים את זה בבירור, אפשר לבנות בשלום ובנחת את השלם.

אך כאשר האדם או האשה מתבצרים, ובוני שריון סביב עצמם על העתיד או על הרגע, כך נבנים חיים של מרירות, של יאוש ושל עצב שגוררים את הדורות הבאים, חורבן לילדים ונוק לדורות הבאים בחוסר נפש יציבה ובריאה.

האדם צריך לדעת שהשלם בנוי משני הפכים, ויש לדעת ולחיות, לקבל ולהבין את המצב שברא הקב"ה את שני ההפכים שמהם נברא השלם

אם כך למה מלך מואב שהיה חכם גדול ומכשף מהגדולי בעולם מפחד מהעם רב? ושאלה שניה יש לשאול מה הכוונה שאומר בלק הנה כסה את עין הארץ, היה צריך להיות כתוב "וכסה את הארץ" וכי יש לארץ עיניים?

אלא אולי אפשר לפרש ולומר יסוד גדול, דוד המלך אומר לנו (תהלים לג, יח) "הנה עין ה' אל יראיו" כתוב בספרים הקדושים שהקב"ה נותן לצדיקים ולקדושים שתהיה להם שליטה וכוח על האות ע'. נראה מה מיוחד והכוח באות ע', שני הדברים הקשים בעולם זה המוות והרעב. אדם שהוא עני, אין לו אוכל בבית ואין לו איך להתפרנס נחשב כמת. רעב זה קשה ביותר וכך גם המוות, דוד המלך אומר (תהלים קיח, יח) "יסר יסרני יי' ולמות לא נתנני".

אם ניקח את המילה רעב ונוציא את האות ע' יוצא רב או בר מלשון אוכל ואם ניקח את המילה מות ונכניס בפנים את האות ע' יוצא מעות שזה כסף. עין ה' הכוח של העין נתן הקב"ה ליראים, לצדיקים. הצדיק יכול לקחת מות ולהכניס בפנים ע' ויוצא מזה מעות כסף של צדקה. הצדיק יכול לקחת מהרעב את האות ע' ויוצא מזה רב או בר.

אומר בלק מלך מואב "פי רב הוא" העם הזה יצא ממצרים הולך במדבר ושם צריך להיות עניים כי אין אוכל במדבר, אז איך יש לעם ישראל מה לאכול ומה לשתות במדבר, היו צריכים להיות ברעב. אומר בלק "כסה את עין הארץ" האות ע' אצלם. אם כך אין רעב ויש רב וזה מהכוח של האות ע' שנמצאת אצלם. לכן פוחד בלק ואומר לבלעם לבוא לקלל את עם ישראל כי הכוח של המוות והרעב ביד שלהם.

לא צריך להיות רש"י

קדיאת ספר דברים מפשטת לך את החיים!

החיים במרוצים
דבר מכל
חדש

לקבלת הספר לחץ <<

תפשו: ספר הישועות - ספר דברים G

כתר הדושה

הצדיק הקדוש רבי
משה אהרון פינס
די"א

לי שישים שנה, מה עשיתי עד היום? כמה עבדתי את בוראי? הרי בשנים שנותרו לי לחיות הנני צריך לתקן את כל אותן שישים שנה שעברו עלי, וכיצד אעשה זאת...? על כך אני בוכה, והנני תפילה כי יסורי הרבים יכפרו על כך - כה דיבר, ובנו שומע ומש- תומם..

כאשר הגיע לימי הזיקנה תקפה אותו מחלה קשה, וייסורים גדו- לים באו עליו. בעת שאפפוהו יסוריו, היה רבי משה אהרון סוגר את חדרו, עולה על יצועו, ומשור- חח עם עצמו תוך כדי כבי מעורר לבבות.

בני ביתו האזינו כמה פעמים לד- בריו, ושמעו איך תוך כדי כבי מר, היה מעתיר ומשווע לבורא עולם, שייסוריו אלו יכפרו על חטאיו, ומתחנן שיזכה ויהיו גם מזבח כפרה לכלל ישראל.

כאשר כבוד הרב שליט"א ביקש כמה פעמים להזמין רופא, שיקל מעליו את ייסוריו, אמר לו אביו: "בני, אל תביא רופא! אין שום טעם לכך. אני לכשעצמי אין לי תר- עומת על יסורי, והנני מקבלם באהבה רבה, ואני מתוכם בא לידי כבי, הרי שיש בשה תועלת עצומה, כי את אותו כבי הנני מנצל בתפילה על הכלל ועל הפרט".

רבי משה אהרון חש כי ייסוריו הם בבחינת "את אשר יאהב ה' יוכיח" (משלי ג, יב), וכאילו הקב"ה רוחץ נפשו מזוהמת העולם הזה, ומכינה ליום פקודה. דווקא הוא שנהנה כה מעט מהעולם הזה, הרי די לו בייסורים אלו, למרק את נשמתו, שכאשר תעלה לעולם האמת, מקום האור האמיתי, הנצחי, תוכל להאיר בצחצחות נוגה, ולא יעכב עליה שום כתם או שמץ עב קל. ייסוריו המחישו לו את קרבתו לשכינה, כפי שאמר חכמים (נדרים מ.) שה- שכינה מצויה מראשותיו של חולה, לכך לא אץ לשלחם, שכן "ואני קרבת אלוקים לי טוב" (תהילים עג, כח).

"אמר רבא אמר רב סחורה אמר רב הונא: כל שהקב"ה חפץ בו מדכאו ביסורין, שנאמר (ישעיה נג, י): 'זה' חפץ דכאו החלי'. יכול אפילו לא קבלן מאהבה, ת"ל: 'אם תשים אשם נפשו', מה אשם לדעת, אף יסורין לדעת. ואם קבלם עליו מאהבה מה שכרו? 'יראה זרע יאריך ימים' ולא עוד אלא שתל- מודו מתקיים בידו, שנאמר: 'חפץ ה' בידו יצלח' (ברכות ת.)."

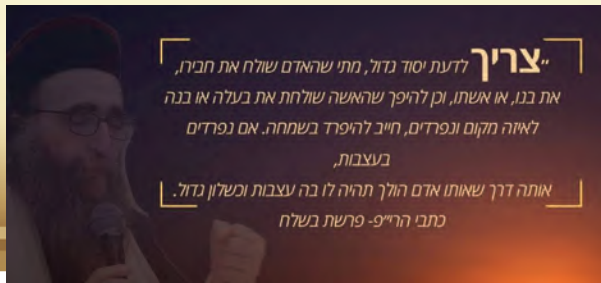
זכה רבי משה אהרון והקב"ה חפץ בו, ומשום כך היה גופו מלופף ביסורים, והיו אלה יסו- רים לדעת, אותם קבל רבי משה אהרון באהבה, ולא רק שלא הת- לונן, אלא חפץ בהם. וההוכחה לכך, כי זכה לראות זרע ברך ה', להאריך ימים בתוך יסוריו, וחפץ ה' בידו הצליח.

עוד בהיותו צעיר לימים יחסית, נחלש גופו מאד מרוב סיגופיו,

וכבר סיפרנו לעיל כי בהיותו כבן ארבעים וחמש נשרו כל שיניו מפיו מרוב חולשת החניכים. מעולם לא התלונן על כך, אלא ההיפך, מתוך כך הביא עצמו לעבודת ה' ברמה גבוהה יותר, והשליט את רוחו לגמרי על תאוות האכילה, כאמור לעיל.

אותם סיגופים הביאוהו גם לסבול ממחלת הסכרת, ממנה התענה שנים רבות, ובגללה נאלץ להפסיק את תעניותיו המרובות, והחליפן בתעניות דיבור.

מפעם לפעם היו שומעים מפיו דיבורים קצרים אודות יסוריו, בעיקר כאשר היה מתאונן כי חטאיו גרמו להם. מתוך כך יכלו לעמוד לא רק על הקושי והכאב שביסו- רים אלא על גדולת רוחו, כמונתו התמימה ובטחונו החזק בבורא עולם, ובעיקר על ענוותנותו, כאשר תמיד הצדיק עליו את הדין, ותלה את היסורים בחטאיו וחסרונו בעבו- דת השם. שנה אחת, בעיצומו של היום הקדוש - הושענא רבה, נכנס כבוד הרב שליט"א לבקר את אביו, והנה הוא רואה, כי תחת השמחה וחדוה, עיני אביו מלאות דמעות של עצב. לשאלתו, השיב אביו בשפה רפה: היום מלאו

צדיק
לדעת יסוד גדול, מתי שהאדם שולח את חברו, את בנו, או אשתו, וכן להיפך שהאשה שולחת את בעלה או בנה לאיזה מקום ונפרדים, חייב להיפרד בשמחה. אם נפרדים בעצבות,
אותה דרך שאותו אדם הולך תהיה לו בה עצבות וכשלוף גדול.
כתבי הרי"פ - פרשת בשלח

משולחן השבת של כבוד האדמו"ר

סעודה ראשונה - לימוד אור החיים הקדוש
קבלנו על עצמנו בקהילת קודש שובה ישראל בכל
ליל שבת ללמוד בספר הקדוש "אור החיים" ובכח
קדושה זו יושפע שפע מרובה על הכלל ועל הפרט
ורבנו האור החיים יהיה מליץ יושר ועדנו ובעד
כלל עם ישראל.

אור החיים הקדוש פרשת בלק
" וישב ישראל בשיטים ויחל העם לזנות אל בנות
מואב "

התורה הקדושה כותבת שאחרי שלא הצליח בלעם
לקלל את ישראל יצאו עם ישראל למקום שנקרא
שיטים ושם זנו אם בנות מואב
שואל רבנו אור החיים הקדוש בעל ההילולה מה
הטעם שהתורה אומרת איפה עם ישראל חטאו מה
זה משנה איפה היה החטא
הרי החטא הוא אותו חטא שפגמו עם ישראל עם
בנות מואב ומה הטעם אמרה התורה שישבו ישראל
בשיטים ומזה משנה איפה ישבו ?
מתרץ רבנו אור החיים "לפי שהמקום מטבעו לעורר
טבע התאוה הבהמית"

ונסביר הדברים.. פעם אמר כבוד מורנו ורבנו רבי
חיים פינטו שליט"א על המשנה "שנים שישבו ואין
בניהם דברי תורה הרי זה מושב לצים" שאל כבוד
הרב מה התכוון התנא ששתי יהודים נפגשו ולא
דיברו מהתורה הקדושה הם שאלו אחד את השני
מה שלומך למה זה מושב לצים ? אלא ההסבר הוא
ששתי יהודים שנפגשים וודאי כוונתם לדבר בדברי
תורה כדי שהשכינה תשרה איתם ולמה לא דיברו
דברי תורה כי אותו מקום שבו נפגשו בו לפני כן היה
מושב לצים אז יש השראה קשה על המקום ואינם
יכולים לדבר דברי תורה.

אותו דבר כותב רבנו אור החיים אמרה התורה "ויחל
העם לזנות בשיטים" שסיבת המקום שהיה טמא היא
זאת שגרמה לישראל לזנות אחר בנות נכר .
יהי רצון שיזכנו ה' להתחזק בתורה וקדושה שבת
שלום

סעודה שנייה - פלא יועץ
ונהגנו ללמוד לפני סעודת שבת מהספר "פלא יועץ"
לרבנו אליעזר פאפו זצוקל אשר הבטיח ממי שאקבל
טובה, אם אוכה לחוות בנועם ה' וכו' אשתדל להחזיר
לו טובה, "ומי לא ירצה מליץ יושר כבעל הפלא יועץ

קריאה

כמה קריאות נאמנות יש. כגון קריאת מעשה הקרבנות
ותהלים ומעמדות וכהנה רבות ספרים מלאים, אבל
אחר כונת הלב הן הדברים, וטוב מעט בכונה מהרבות
בלא כונה, והבוחר יבחר לפי ידיעתו ולפי הפנאי שיש
לו, יטול עצה מתלמיד חכם איזו קריאה יותר חשובה
לפני המקום ברוך הוא יהגה. ומה טוב ומה נעים שיהא
בחיקו ספר קטן של תהלים או מוסר, בשבתו בחנו
תו והיה עמו וקרא בו בכל עת שהוא פנוי, ואל יחוש
ללעג השאננים או העכו"ם. וכבר יש העכו"ם שעושים
כן בספרי המינים שלהם, ולמה נגרע. ואפשר שאשר
נגע יראת ה' בלבו ילמד ממנו, ונמצא זוכה ומזכה, וג'
דלת תורה ראויה היא שתגן להניח ברכה, ונחשב לו
כמי שעוסק בהלכה וכאילו קורא כל היום כולו, ועדיו
זכין לו:

תנא דבי אליהו

° שמעוני אחיי ואימותיי :

מי שיש לו עיניים לראות ולב חכם להשכיל וכליות
להתיעץ יבין וישכיל ויראה בעיני שכלו שאין בין אדם
לבהמה כלום .

ואפילו כשיש לך גדולה ומושיבים אותך בכבוד גדול
תסתכל בליבך ובגופך ובעצמותיך ותדע שהרוח והני
שמה שברא לנו הקב"ה זה בשביל אהבה שהקב"ה
אוהב אותנו וְבַשְׂמַחָה שֶהוּא שִׂמַח בָּנו .

וברחמי המרובים יבוא יום והוא יעמידנו מן העפר
על רגלינו ויושיבנו בין ברכיו ויגפפנו ויחבקנו וינשקנו
ויביאנו לחיי העולם הבא , שנאמר:

"פִּי כְאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם תְּחַדְּשִׁים וְהָאָרֶץ תְּחַדְּשֶׁה אֲשֶׁר אֲנִי
עֹשֶׂה עִמָּדִים לְפָנָי נֶאֱמַר יְיָהוָה פֶּן יַעֲדֶם זְרַעְכֶם וְשִׂמְכֶם:
כְּמוֹ תִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן וְכַבְּנִים עַל שׁוֹלְחַן אֲבִיהֶם
קָבַע לָנו בְּרַכָּה שֶהיא מְדָה טוֹבָה שִׁנְאָמַר:
"יִבְרַכְךָ ה' וְיִשְׁמְרֶךָ"

אשרי העם שככה לו אשרי העם שה' אלוהי
שבוע טוב ומבורך בזכות אליהו הנביא זכור לטוב .

חזון יאשיהו אנכות הרכ
 נזכר פרשת בלק -
 כחודש תשנז תשי"א

דברים לשנייה ולזרות

"בשפלא ממך אל
 תדרוש"

וסעלה גדולה לשמירה
 מכבוד הרכ שבע"א

ישנו מדרש חז"ל אשר שנים רבות
 מלווה אותנו, במחשבתנו, בהחלטו
 תינו בחיים ובעצות ובדרכים, אשר
 משתדלים, לעזור לבני קהלתנו

מובא שבאחד הימים, עמד משה
 רבינו במקום אשר ילדים ונערים
 משחקים בו וישב מנגד. והנה שם
 ילד קטן, כחוש, עיוור בעיניו ושומע
 באוזניו את כל רעש ומהומת הילדים
 והנערים, אשר שמחים ומשחקים.
 עמד משה רבנו לפני הקב"ה וביי
 קש רחמים על הילד וכשראה
 שלא נענה, הפציר, הפצרות קשות,
 שהקב"ה יאיר את עיני הילד העיוור.
 לבסוף, אחרי תחנונים מרובים,
 אמר לו הקב"ה אם יפתח את עיניו,

לו: משום שלא נשאת אישה!
 חזקיה המלך ידע, שעתיד להיוולד
 ממנו, בן רשע, אשר ישם צלם
 בהיכל ולכן לא רצה להתחתן
 ואמר את טענתו בפני הנביא: איני
 רוצה להתחתן, משום שידוע אני
 בנבואה, שיוולד בן רשע, שישם
 פסל בהיכל. ענה הנביא ואמר לו:
 בחשבונות של הקב"ה אל תי
 כנס. אמר המלך חזקיה לנביא:
 תיתן לי את בתך להתחתן איתה
 וזכותך וזכות אבותיי יגנו; התי
 חתן עם בתו של הנביא נולדו לו
 תאומים; מובא באחד המדרשים:
 חזקיה המלך הרים את שניהם,
 שניהם נפלו מידי, מת הבן הצדיק,
 נשאר מנשה, אשר חטא והתי

טיא את ישראל והכניס פסל להיכל.
 * צריכים להיזהר זהירות גדולה, בכל מעשי ודרכי האדם,
 ישנם דברים, שהשתיקה וחוסר ההעמקה, בריאה וטו
 בה לכלל ולפרט. בכדי לעבור את פרודור החיים בצורה
 אמיתית ונכונה, צריך האדם, לחטוף כל מצווה הנקרת
 בדרכו ואף, להשתדל ליצור ולברוא מצוות ומעשים טו
 בים ואמרו חז"ל: "מצווה הבאה על ידך אל תחמיצנה!"

ישנו מעשה אשר מוסר גדול אפשר ללמוד ממנו: במי
 דינה, אשר היה בה מועצת זקנים חכמים ונבונים ופי
 חדו, שיבוא מלך וישלוט עליהם ועל בניהם ועל בני
 בניהם ועל כל האוצרות העצומים של המדינה, לכן,
 היה בידם דרך ומנהג, איך להמליך את מלכיהם: בכל
 שלוש שנים, היו מחליפים את מלכם; איך היו בוחרים
 ומחליפים את מלכם? היה זה בדרך תמוהה ביותר -
 בכל שלוש שנים, היו הולכים ומחפשים, בפינות הדי
 רכים, עניים מרודים אשר אין להם כל, והיו בחכמה
 משקים אותם בשכר עד אשר היו מאבדים את דעתם
 ונופלים לתרדמה עמוקה ביותר. ואז היו מועצת הזקנים
 חוטפים את העני, לוקחים אותו לארמון גדול, מלבישים
 אותו בגדי מלוכה ולא מגלים לו מאומה וכך היו נותנים

לא תוכל לבקש שוב, לסמא את עיניו. קיבל משה את דברי
 ה' והנה, נפתחו עיני הילד והתחיל לראות, ככל בני גילו.
 באותו רגע שנפקחו עיניו, עמד הילד על רגליו, רץ והיכה
 את כל הילדים והזיק להם ושבר והחריב, כל חלקה טובה,
 אשר הייתה מול עיניו. באותו רגע הבין משה "הצור תמים
 פעלו, כי כל דרכיו במשפט, א-ל אמונה ואין עוול צדיק
 וישר הוא" אותו ילד עמד והיה מעוכרי ישראל בכל הזמנים,
 בכל הדורות והוא אשר הקיים את פסל מיכה והוא מיכה.

יסוד זה, צריך להיות, אזהרה חרוטה מול עינינו, ישנם
 דברים, שמוטב שיישאר עצורים ושלא יתפתחו לעולם,
 משום שהתפתחותם סכנה ורוע גדול וחורבן גדול לעולם
 וכך, כשרואים אדם, אשר יש בו מידות רעות כגון
 מידת השקר, מידת הסכסכנות, מידת הרכילות, מוטב,
 להיזהר ולהשאירו נטול כנפיים כעיוור, משום, מכל
 מעלה וכל דרגה מסכנת את כל קיום כלל עם ישראל.
 החורבן שמיכה גרם בעם ישראל, בא מראיית עיניו,
 אילו היה נשאר עיוור לא היה הרוע אשר עשה בעולם.
 וכך, ידוע המעשה עם חזקיה המלך, אשר בא אליו הני
 ביא ואמר לו: הנך מת, שאל את הנביא מדוע? אמר

קדושת העלון ודברי התורה יהיו לרפואת
 רותם גואטה בן רבקה הי"ו ניסים ונפלאות
 לרפואת שירן חנה בת לאה הי"ו
 לרפואת אהרון בן מרים בנימין הי"ו

בידו את הממלכה, למשך שלוש שנים ובסוף 3 השנים, "עובר לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר ה' ערום עם הבגדים, אשר לקחו אותו לפני 3 שנים וכך במי חזוריות, של כל 3 שנים, היו הופכים ומשנים את הממלכה. ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום

האנשים, אשר זכו למלוכה לא הבינו את אשר קורה עימם והיו חושבים, שבחלום טוב נמצאים ובסוף ה- 3 שנים, היו חושבים שחזרו למציאות חייהם. באחד הפעמים, נלקח עני ורש, אך חכם גדול, כשבבוקר מצא את עצמו במיטת המלך, הבין שדבר תמוהה מאוד קורה עימו, אך התנהג כמלך וכמצופה ממנו. אך בחוכמה, האיר פנים לאחד מן השרים, הטיב עימו, קירבו והתחיל בחוכמה לשאול אותו מה פשר מעמדו, הרי זוכר הוא, שהיה עני ואביון. לאט לאט, פתח השר את ליבו וסיפר לו את הדרך בה ממליכים מלכים הבין האדם וידע, שבעוד שנתיים וחצי יחזור להיות, עני ואביון. מיד, לקח את חייליו ואת מקורביו, בכח מצוות מלך, אשר הוא. והלך מחוץ לעיר, לאחד הערים וציווה עליהם לבנות שם ארמון גדול ובנו כמיצוותו. וכך, החל מידי יום ביומו, לשלוח לשם כרכרות מלאות באבנים טובות ומרגליות ולבנות שם אוצרות על גבי אוצרות אטומים, חתומים ועצורים, לו באופן אישי. ברבות הימים, הבינו מועצת הזקנים, את אשר עושה, אך לא יכלו לעשות מאומה, משום שהוא המלך כשיסיים את ה- 3 שנים, הרדימו אותו ובבוקר, כשהתעורר מצא את עצמו עם הבגדים הקרועים אשר היו לו לפני כ- 3 שנים. מיד התעשת, קם והלך לארמון אשר בנה, אשר כל טוב לו שם וחיוו היו חיים, לא כשאר המלכים בזו הממלכה, אשר מעושר וממלכות, חזרו לשפלות. וכך יראה האדם את חייו הקב"ה, מביא כל אחד, לעולם הזה לזמן קצוב, אף אחד לא יודע את יומו; מי שחכם, ממלא אוצרות ושומרם ליום אשר יצטרך אותם כמו שחז"ל אומרים: "אשרי מי שבא הנה ותלמודו בידו" ומי שדעתו אינו עימו, חי את החיים מרגע לרגע, מעביר את זמנו וכי סופו, חוזר ערום וערייה, חסר כל, ואויה לו ואויה לנפשו.

לכן, נקבל על עצמנו להיזהר, מדברים אשר מסור כן ללחוץ את השמיים וכן, במופלא ממך לא נדרוש ומצווה ומעשה טוב הבא לידנו לעולם לא נחמצו ונסיים בסגולה גדולה, להינצל מפגעים רעים ומאני שים רעים - הפסוק בספר דברים ל"א: "ד' אלקיך הוא

קדושת העלון ודברי התורה יהיו להצלחת וישועת נתנאל וחנה גבאי הי"ו

אחרי אכס

הפכים הם כוח בונה ויוצר ועושה חדשות. ולמשל תנועת ההליכה, בפעלת מן הניגוד שבין כוח ההולך לכוח העוצר, שרגל אחת צועדת וזולתה בולמת, ובשתי רגליים צועדות בו זמנית, בלתי ניתן להתקדם כלל.

לכן, אדם שחפץ להתקדם, צריך להצטייד תמיד בדעות שונות ומנוגדות, שמתוך ההפכים תזרח שמש הצלחתו.

המחבר רבי יצחק יוסף מילר מ"אגודת דברי יצחק"

מלווה מלכה

נועם אלימלך פרשת פנחס

"פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי"

או יאמר על דרך הפשוט, דהנה כבר דקדקנו כתוב אחד אומר (תהלים נבג), "חסד אל כל היום", וכתוב אחד אומר (שם זיב), "אל זועם בכל יום". ונראה, שלפי כשיש דין למטה אין דין למעלה, והינו כשהצדיק רואה איזה שפלות מהאדם והוא מוכיחו על פניו וכועס עליו על עשותו זאת, זה הוא כמו דין, * הוא פועל שמבטל מעליו הדין מלמעלה. * ו"אל" נקרא הצדיק, כמו שנאמר (בראשית לג, כ) "ויקרא לו אל אלוקי ישראל" ודרשו (מגילה יח.) שהקדוש ברוך הוא קרא ליעקב אל * והיינו בזמן ש"אל" הוא הצדיק "זועם בכל יום" למטה, אז "חסד אל כל היום" ונמצא צדקו יחדיו ב' הפסוקים: * וזהו "אלוקים בארמנותיה" העולם הזה נקרא ארמון, על דרך שאמרו (אבות פד מט"ו) "התקו עצמך בפרוזדור" ו"אלקים הוא דין" והיינו כשיש דין "בארמנותיו" למטה, אז "נודע למשגב" פרוש אז "נודע" יתברך "למשגב", פרוש למחסה ולמסתור מכל נזק. * וזהו "בקנאו את קנאתי ולא כליתי", מתוך שעשה בהם דין למטה לזה "לא כליתי" אותם, כי נתעורר עליהם הרחמים הגדולים, אמן כן יהי רצון: *

הקדוש 'המגיד ממעזריטש', תלמיד הבעל שם טוב, ביקש פעם מרבו הבעל שם טוב הקדוש שיסביר לו את דברי הזוהר בנושא גלגולי נשמות ומהו ענין 'סוד הגלגול'?

אמר לו הבעש"ט שייסע ליער מסוים, שם יש אילן ומעיין שעובר תחתיו. הורה הבעל שם טוב למגיד ממעזריטש שיתחבא מאחורי איזה אבן ממול ויראה מה שנעשה שם, מבלי לקום ממקומו ומבלי לאמר דבר על מה שהוא רואה, אלא יחזור אליו ויספר לו על כל מה שראה. נסע המגיד הקדוש לאותו היער והתחבא בסמוך לאותו אילן ומעיין שהורה לו הבעש"ט.

פתאום ראה שמגיע למקום שר חשוב על סוס. התיישב השר לנוח תחת האילן, אכל ושתה ורחץ פניו במי הנהר ולאחר מכן המשיך בדרכו, אבל בפזיזותו שכח במקום את הארנק שלו שהיה מלא כסף.

לאחר פרק זמן הגיע למקום איש אחר. גם הוא ישב לנפוש תחת אותו האילן, מצא את הארנק ששכח שם השר, לקח את הארנק והלך לדרכו. לאחר פרק זמן נוסף בא לשם איש עני ונכה רוח שהיה עייף ויגע והתיישב תחת האילן, אכל את לחמו היבש ושתה מן המעיין ולאחר מכן שכב לנוח מעט באותו המקום.

לפתע הגיע בחזרה השר החשוב ששכח את הארנק במקום, כולו מלא כעס העיר את העני משנתו וצעק עליו שיחזיר לו את הארנק ששכח. העני המסכן לא ידע על מה מדבר אותו השר, וענה לו שלא ראה את ארנקו של השר.

ככעסו היכה השר את העני במכות רצח, עד זוב דם, ואז עזב את המקום כשהעני מתבוסס בדמו. כל זאת ראה המגיד הקדוש ולא היה רשאי לומר שום דבר כפקודת רבו.

כשחזר המגיד אל הבעל שם טוב וסיפר לו את מה שראה ענה ואמר לו: 'כל מה שראית הוא 'סוד הגלגול', ובוה תבין את דברי הזוהר.

בגלגול הקודם היה אותו השר שראית חייב כסף לאיש השני שראית לוקח את הארנק, ובארנק היה בדיוק אותו הסכום שהיה חייב לו בגלגול הקודם. כאשר הלכו אותם השניים אל דין תורה בגלגול הקודם, באו לפני רב ודיין שהוא כיום אותו איש העני.

האיש הראשון נתן לו שוחד שבגללו פסק את הדין לטובתו, וממילא לא שילם לשני את הכסף שהיה חייב לו. לכן עתה בגלגול הזה שילם הראשון לשני את חובו מבלי שאפילו ידע על כך, והרב הדיין שקיבל השוחד ולא פסק דין הוגן, עכשיו קיבל עונשו שנעשה עני וקיבל מכות רצח מהאיש הראשון שנתן לו השוחד.

נמצא שהכל ביושר ובחשבון צדק'. סיים הבעל שם טוב את דבריו למגיד הקדוש ואמר: 'עתה תבין את דברי הזוהר "דין רזא וסידורין דגלגולא", כי הקדוש ברוך הוא מסבב סיבות שסוף כל סוף יתוקן הכל על ידי סודי רזוי הגלגול'.

להצלחת שירי בן סימון בת אסתר
שמוסרת נפש על הפצת העלון וזיכוי
הרבים, ולהצלחת וישועת
טל משה בן פלורה בקרוב ממש

קדושת העלון ודברי התורה יהיו לעילוי נשמת
צמח בן תמו ז"ל, אסי שאול בן עליזה ז"ל
סול בן סימון בת בידה ז"ל, דוד בן סימון בן הנינא ז"ל
רוזט בת אסתר ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה